

er det anerkjendt, at der ikke kunde stee saadanne Nedsættelser gjennem Finantsloven. Jeg skal kun tilføje, at jeg troer ikke, at det vil være muligt at holde en saadan Grændse mellem finantzielle Love og Finantsloven, som man her har gjort gjældende; jeg troer ikke, det lader sig gennemføre. Man vil kunne paavise idelige Afvigelser herfra, og endelig maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er ganske rigtig, at Finantsloven kan give Anledning til Misbrug af dens Bevillinger, men den kan ogsaa give Anledning til Misbrug i dobbelt Retning. Man kan ligesaa godt begaae Misbrug ved at nægte, at de Sager behandles under Behandlingen af Finantsloven, som efter deres Natur henhøre derunder. Det er ikke alene ved at drage uvedkommende Sager ind under Finantsloven, at man kan gjøre sig skyldig i Misbrug; men ved at styde ind som Noget for Finantsloven fremmed og den uvedkommende, hvad der henhører derunder, gjør man sig ogsaa skyldig i Misbrug, skjøndt i modsat Retning. Det gjælder jo om at vælge den gyldne Middelvei. Jeg troer ikke, at man ved at vedtage dette Lovforslag forlader den gyldne Middelvei.

Schmann: Det har sikkert ikke været den høitærede Indenrigsministers Mening at fremføre en Berigtigelse af hvad jeg sagde ved at gjøre opmærksom paa, at det kongelige Beto ogsaa kan bruges ved Finantsloven, da jeg udtrykkelig fremhævede, at theoretisk er Kongens Ret til at give eller nægte Samtykke til Lov naturligvis indskrænket med Hensyn til alle Love, og jeg tilføiede, at theoretisk har Landstinget Ret til at behandle og votere Finantsloven i samme fulde Udstrækning som Folkethinget; den eneste legale Forskjel er, at den skal forelægges først i Folkethinget. Men det kan umuligt være den høitærede Indenrigsministers Alvor at ville bestride den anden Sætning, jeg tilføiede, at praktisk har dette ikke Stort at sige. Noget Mere kunde det have at sige, at Landstinget ialtfald kan forsøge gennem Forandringer i Tallene, om der kan tilveiebringes en Overenskomst. Men dette er et betænkeligt Stridt og bliver det navnlig der, at Finantsloven først kommer til Landstinget i en meget seent Periode, hvilket vi oftere have havt

Leilighed til at gjøre hinanden opmærksomme paa. Med Hensyn til det kongelige Beto, da indskrænke den høitærede Minister ogsaa Uvendselsen af dette ligeoverfor Finantsloven ganske rigtig til Nødstilfælde; thi hvis det brugtes mod Finantsloven, vilde Følgen deraf ikke være, at man lod denne Lov ligge til en anden Tid, da man kunde blive enig om den, og at imidlertid den bestaaende Tingenes Tilstand vilde blive opretholdt; men Følgen vilde være Rigsdagens Opløsning, en Appel til Folket, kort sagt, de hyderste constitutionelle Midler, som kun kunne bruges i rene Nødstilfælde. Jeg troer altsaa, at hvad jeg i saa Henseende bemærkede, staaer fuldkommen fast. Naar den ærede Indenrigsminister meente, at hele dette Lovforslag godt kunde være optaget i Finantsloven, styrker det mig kun i den Beslutning at gjøre mit Yderste til, at vi havde, hvad vi ansæe for at være den rette Betydning af Finantsloven; thi jeg skal ikke nægte, at jeg vilde ansæe det for at være en af de groveste Pletter, der kunde paavises i vorre Finantsloves Historie, om den ærede Ministers Anthynding gennemførtes. Der er ganske vist tidligere indkommet Anmærkninger og Parentheser, som ikke burde staae der; men det har dog ikke strakt sig ud over en to tre Linier; her derimod skulde der i Finantsloven indsættes en heel Bestemmelse om Salg af Eiendomme om Oprøttelse af Legater, en Slags Fundats for dette Legat med Bestemmelser om aldrende Piger, Mænd fra Theatret osv. Det vilde selv med den ringe Grad af Correcthed, der i sin Tid har fundet Sted, og som vilde have fundet Sted i en langt høiere Grad, hvis ikke Landstinget havde godt opfyldt sin Pligt at holde igjen, — staae som noget ganske overordentligt Paafaldende. Jeg er af den bestemte Formening, at den Bevilling, der er givet ved Lov, ikke kan forandres ved Finantsloven, og hvis dette Lovudkast bliver til Lov uden nogen Tilføining, vil det sige, at Rigsdagen, der har Dispositionsret over bethedelige Midler ved Sorø Academi, der for en væsentlig Deel skyldes Holberg, har suppleret det af ham oprettede Legat til en rund Sum, der herefter har den lovhemlede Anvendelse, som her foreskrives, og ikke kan tages tilbage uden igjennem en Lov, men i intet Tilfælde